

§§ 216 og 217 indeholde Bestemmelser, der gaa ud paa at yde den Vidragsberettigede fornøden Sikkerhed for den Havariestatning, der tilkommer ham. Hovedgarantien ligger i den Panteret, der, overensstemmende med Reglerne i 11te Kapitel, er tillagt Fordringen paa Havaribidrag i samtlige bidragspligtige Værdier (§ 268). Der paahviler ikke Gjeren af de frelstte Genstande nogen personlig Forpligtelse til at udrede Havaribidrag, hvorved dog maa bemærkes, at Modtageren af Genstande, paa hvilke der hviler Havaribidrag, saavel som Skipperen, der har udleveret saadanne Genstande, i Medfør af Lovforslagets §§ 272 og 280, blive ansvarlige. Naar Forslaget saaledes for alle Arter af Oproffere, ogsaa for Udlæg, har gennemført den Regel, at Forpligtelsen til at yde Havaribidrag ikke strækker sig udover, hvad der kan dækkes af de frelstte Genstande selv, er det i Overensstemmelse med den tyske Lovs Art. 728 og den svenske Lovs § 145, og vistnok ogsaa med den gængse teoretiske Opfattelse.

§ Forslagets § 217 er det til yderligere Sikkerhed for den Vidragsberettigede paabudt, at Skib, paa hvilket der hviler Havaribidrag, ikke maa forlade det Sted, hvor Rejsen med Godset ender, førend Havaribidraget er betalt eller tilstrækkelig sikret. Ved de benyttede Udtryk „hvor Skib og Ladning stilles“, er det udtalt, at Skibet ikke heller kan forlade en Mellemhavn, i hvilken der er løst Gods til en Ladningsejer, der har Fordring paa Havariestatning, uden at der i alt Fald bliver stillet denne Sikkerhed for, at Havaribidraget vil blive betalt (jfr. § 155).

§ 218.

Begrebet særligt eller partikulært Havari maa bestemmes rent negativt som enhver Skade og Omkostning, der hidrører fra ulykkelig Hændelse paa en Sørejse, og som ikke henhører under Groshavari eller ifølge særlig Forstrift (jfr. § 161 sidste Stykke) skal behandles som Groshavari. At saadant særligt Havari maa bæres af den eller de Genstande, som Skaden rammer, eller for hvilke Omkostningerne høves, er i og for sig en Selvfølge. Det egentlige Lovindhold af Forslagets § 218 ligger saaledes i Paragraffens 2det Led, det første Led har nærmest kun systematisk Betydning ved at fremhæve Modsetningen imellem de forskellige Arter af Havarier og ved at henvise til den Paragraf i Forslagets andre Kapitler, der hjemler Groshavaribehandling udenfor de egentlige Groshavari tilfælde. § Paragraffens andet Led er derimod givet den særdeles vigtige Forstrift, at de for Fordeling af almindeligt Havari gældende Regler saavidt

muligt skulle komme til Anvendelse i ethvert Tilfælde, hvor Omkostninger, der blive at henhøre under særligt Havari, ere anvendte under Et for Skib og Ladning eller for flere Dele af Ladningen, jfr. de Bemærkninger om Groshavarireglernes analogiske Anvendelse, der findes i Indledningen til nærværende Kapitels Motiver.

Naar Forslaget foreskriver Fordeling over „de Værdier, til hvis Fordel de ere anvendte“, er det en Selvfølge, at der herunder efter Omstændighederne ogsaa vil kunne indgaa Fragt. Særlig er det antaget hensigtsmæssigt at udtale, at Omkostninger, der ere anvendte paa at bjerge Ladningen, skulle bæres forholdsvis af denne og af den Fragt, der udredes af det bjergede Gods. Det har nemlig hidtil været Praksis her i Landet, at den Afstandsfragt, der betales af den bjergede Ladning, ikke deltog i Udredelsen af Bjergelønnen, hvilket utvivlsomt er særdeles ubilligt.

Endnu bemærkes, at de i dette Kapitel indeholdte Bestemmelser selvfølgelig maa kunne fraviges, naar alle Interesserede ere enige deri, medens hver enkelt Interessent har retligt Krav paa at Lovens Regler i et og alt bringes til Anvendelse.

Til 8de Kapitel.

Om Skade ved Sammenstød.

De i dette Kapitel givne Regler angaa ikke Forholdet mellem Ladningsejere og det befragtede Skibs Reder eller Skipper, navnlig ikke de Erstatningskrav, som de førstnævnte efter Omstændighederne kunne rejse i mod de sidstnævnte for Skade, der maatte blive tilføjet deres Gods ved Skibets Sammenstød med andet Skib. Forholdet mellem dem i denne Henseende bliver at bedømme efter Bestemmelserne i 5te Kapitel og almindelige Retssædvaninger. Forslaget for det 8de Kapitel er hovedsagelig af fremstille de Regler, som skulle gælde i Henseende til Forpligtelsen for et Skibs Ejer til at erstatte den Skade, som det ved Sammenstød tilføjer et andet Skib og dets Ladning.

Det har i denne Henseende i de forskellige Søretter gjort sig forskellige Opfattelser gældende, og tidvæls Opfattelser, som mere eller mindre ere i Uoverensstemmelse med de almindelige Retssædvaner. §